

عنوان مقاله:

مقایسه کارکردهای قطعه پیشانی در افراد دچار تصلب چندگانه عودکننده- بهبودیابنده و افراد سالم

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم محمدی کیا - دانشگاه آزاد اسلامی

مجید محمود علیلو - دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

هدف این مطالعه مقایسه بازداری، قضاوت اجتماعی، استدلال انتزاعی و مهارت اجتماعی غیرکلامی در افراد دچار تصلب چندگانه عودکننده- بهبودیابنده و افراد سالم بود. روش: روش مطالعه علی- مقایسه ای از نوع مورد شاهدهی و نمونه پژوهش شامل ۳۰ فرد دچار تصلب چندگانه (ام.اس) عودکننده- بهبودیابنده (۱۹ زن و ۱۱ مرد) بود که با روش نمونه گیری تصادفی از میان ۶۳۵ نفر از اعضای انجمن تصلب چندگانه گیلان انتخاب و سپس با ۳۰ نفر فرد سالم به عنوان گروه شاهد هم‌تاسازی شد. دو گروه بیمار و شاهد با استفاده از خرده مقیاس شباهتها، درک و فهم و تنظیم تصاویر آزمون وکسلر (۱۹۸۱) و درجамاندگی آزمون بندرگشتالت (۱۹۳۸) مورد سنجش قرار گرفت. یافته ها: آزمونهای تحلیل واریانس و تی مستقل نشان داد که بیماران دچار تصلب چندگانه عودکننده- بهبودیابنده بهطور معناداری عملکرد ضعیفتری در مولفه شباهتها و تنظیم تصاویر آزمون وکسلر و خطای درجاماندگی بیشتری در آزمون بندرگشتالت دارند. نتیجه گیری: بیماران دچار تصلب چندگانه با وجود حفظ قضاوت اجتماعی، تخریب شناختی معناداری نسبت به افراد سالم در تفکر انتزاعی، مهارت اجتماعی غیرکلامی و بازداری رفتاری نشان میدهند. از اینرو لازم است با استفاده از درمان شناختی رفتاری با تاکید بر بازسازی شناختی، اصلاح تحریفات شناختی و آموزش فنون رفتاری گامهایی جهت ارتقاء سلامت روان این بیماران برداشته شود.

کلمات کلیدی:

استدلال انتزاعی، بازداری، تصلب چندگانه، قضاوت اجتماعی، قطعه پیشانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321154>

